



Bevarandeplan för Natura 2000-området Skeingeborg SE0420262



Skeingeborg, Foto: Marie Björkander

Grunduppgifter om Skeingeborg

Län:	Skåne
Kommun:	Hässleholm
Läge:	Ca 5,5 km väster om Osby samhälle vid Skeingesjöns västra strand
Markägare:	Enskilda
Areal:	3,1 ha
Skyddsform:	Saknas
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 2002-01. SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12. SAC fastställt av Regeringen 2011-03. Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2017-12-21. respektive 2017-12-22.
Reviderad:	2017-10.

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter. Vid tillståndsprövning är det viktigt att utnyttja den nya kunskapen som finns i reviderade bevarandeplaner även innan dessa planer har beslutats.

Mer information om Natura 2000

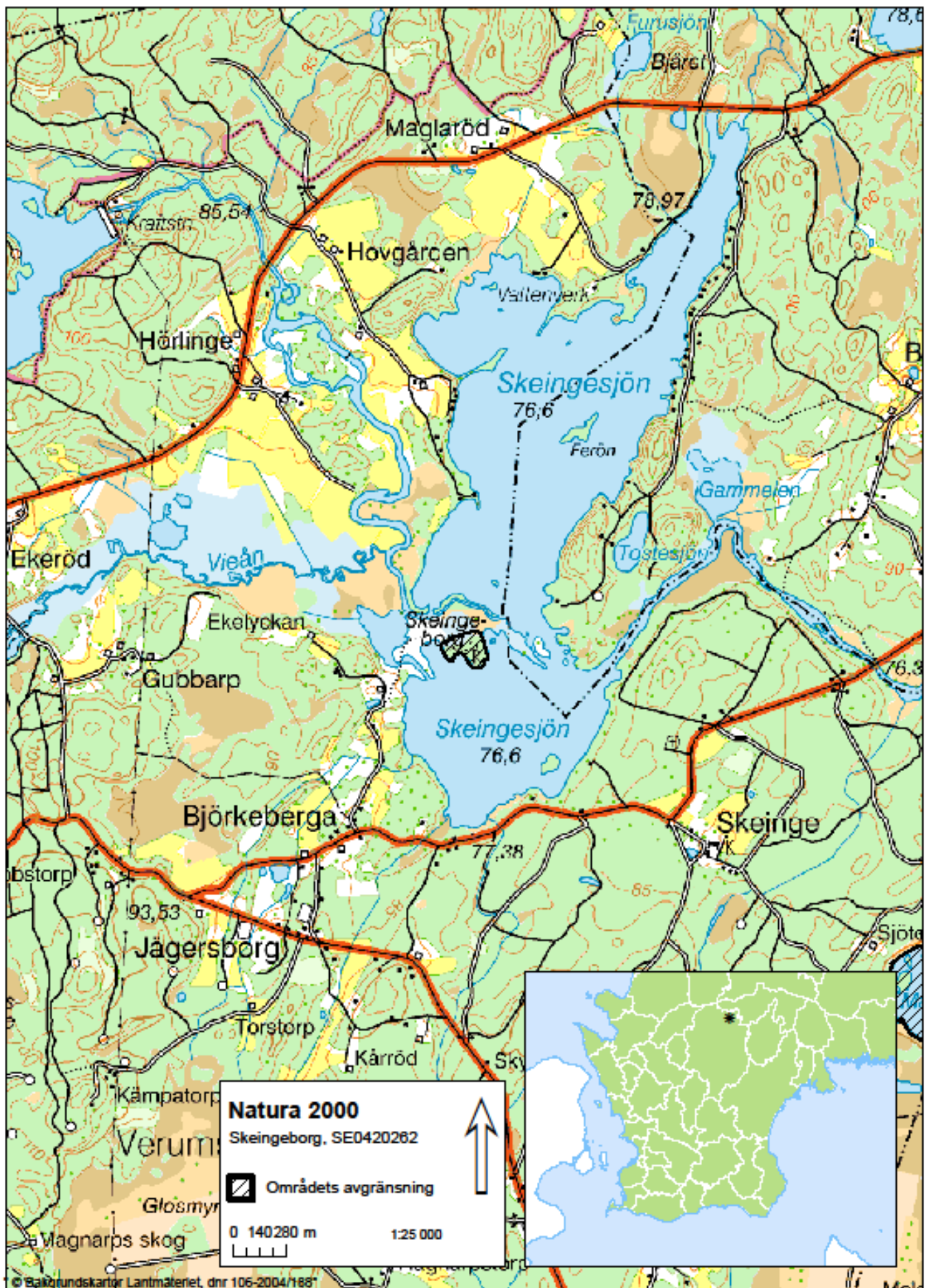
Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000.....	7
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden.....	7
Bevarandemål.....	8
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	8
Naturtyper.....	8
Natura 2000 – arter.....	9
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	9
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	11
Skydd och reglering.....	11
Prioriterade bevarandeåtgärder.....	12
Restaureringsåtgärder.....	12
Löpande skötsel.....	12
Uppföljning.....	12
REFERENSER.....	12
BILAGOR.....	13
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	14
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	15
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	16
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	17

Översiktskarta



Områdesbeskrivning

Området Skeingeborg ligger på borgön vid Helge åns in- och utlopp i Skeingesjön. Här finner man ruinen efter Skeingeborg, som var en åttakantig skalmur med en diameter på 40 meter. Borgön som är bevuxen med ekskog utgör en del i ett större sammanhängande landskap med skog och betesmarker med mycket höga natur- och kulturvärden och med betydelse för friluftslivet. Parkering och led med stänger finns så att området är lättillgängligt. Tidigare har området betats men det är oklart om det fortfarande betas.

Skeingeborg byggdes som ett centrum i det dåvarande ärkebiskopslänet, Björkeberga län, troligen med ärkebiskop Apsalon som byggherre. Genom en handling från 1100-talets mitt vet man att Björkeberga län hade donerats till Lunds domkyrka.

Arkeologiska undersökningar har visat, att Skeingeborg uppfördes under 1100-talets andra hälft. Murarna var ursprungligen 5 m höga och hade en väktargång på krönets insida. Mitt på borggården låg ett stort trähus och längs murarna fanns enklare hus. Borgen upphörde att existera redan under 1200-talets andra hälft. Den har dock inte beskjutits eller bränts, men är nedriven. Borgen var vanlig byggnad i Danmark under 1100-talet men varför man byggde denna praktborg i norra Skånes skogsland är ännu en gåta. Kanske behövdes en trygg plats där Helge å korsades av en väg. Kanske var borgen en kontrollplats för produktion av järn och tjära?

Enligt traditionen bodde en gång en borgherre vid namn Peder Oxe på Skeingeborg. Han var rik men väldigt elak. Herr Oxe plågade sina underlydande såå grymt att djävulen, i skepnad av en fin herre, ofta kom på besök för att spela schack med honom. Det slutade med att Peder Oxe en kväll åkte iväg med djävulen i hans kolsvarta fyrspann, för att aldrig komma tillbaka. Efter sig lämnade han en skatt vilken ska ligga kvar än idag.

Skeingeborg är omgärdat av Skeingesjön på alla sidor utom i norr. Skeingesjön är också ett Natura 2000-område som har koden SE0420299.

Jordarterna består av gyttjelera i norr och sandig morän i söder. Bergarten utgörs av gnejs och granit.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Skeingeborgs naturtyper med arealer 2016 och Natura 2000-arter. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
△♦Fuktängar med blååtäl och starr (6410)		0,82	0,82
Äldre ekskogar på sura, sandiga slättmarker (9190)		2,1	2,1
Total areal naturtyper		2,9	
♦ ny art/naturtyp som inte är beslutad av Regeringen			
△ kunskapsbrist finns om naturtypen			
Total områdesareal		3,1	
Natura 2000-arter	Bevarandestatus		
Hårklomossa, <i>Dichelyma capillaceum</i> (1383)	Fullgod		

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är naturtypen Äldre ekskogar på sura, sandiga slättmarker (9190) med grova ekar och Natura 2000-arten hårklomossa.

Motivering:

Natura 2000-området Skeingeborg utgör en liten halvö i Skeingesjön. I Skeingeborg finns en av få lokaler i Sverige för den sällsynta arten hårklomossa. Arten har dock ett starkt fäste här vid Helgeås avrinningsområde. Grova ekar växer inom området. På halvön finns ruinerna av den medeltida borgen Skeingeborg, vilken är ett populärt turistresmål.

Bevarandemål

Arealen av Näringsfattig ekskog (9190) ska vara minst 2,1 hektar. Arealen av Fuktängar med blååtätel och starr (6410) ska vara minst 0,82 ha.

Våtmarken finns i anslutning till och står i nära förbindelse med omgivande sjöar och vattendrag. Våtmarkens hydrologi ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året. Grundvattennivån ska vara naturligt hög under större delar av året.

Småskaliga naturliga processer, som t.ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur.

Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar som sker regelbundet och/eller säsongsvist ska påverka dynamik och struktur.

Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av följande trädarter: ek (tämligen allmän); Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla träd; liggande död ved och stubbar; stående döda eller döende träd; död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar; gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar.

Solexponerade, varma och vindskyddade miljöer och strukturer ska utgöra ett måttligt inslag genom en mosaik av/variation mellan täta resp. öppna och glest beskogade delar, samt bryn i delar av området, Blommande örter, buskar och träd ska utgöra ett måttligt inslag i delar av området.

Typiska/karakteristiska arter ska förekomma allmänt. Inom naturtypen 9190 finns de typiska arterna ängskovall, bergslok, skogsstjärna, och blåbär. Inom naturtypen 6410 finns de typiska arterna blååtätel och trådtåg.

Arten hårklomossa (1383) ska förekomma i området på minst 20 m²/ha på substraten träd/block och stenar i sjökanten.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Äldre ekskogar på sura, sandiga slättmarker (9190)

Naturtypen ekskog på sura, sandiga marker (9190) omger Skeingeberg. Trädskiktet är enskiktat och domineras av ek men man finner även al, asp, björk, gran och tall. Buskskiktet är sparsamt men pors och en förekommer.

Det finns måttligt med död ved (5-14 m³/ha) och en del av den döda veden är också grov. Det finns rätt mycket grova träd (2-10 st/ha) och vissa är vidkroniga och spärrgreniga men riktigt gamla träd finns det endast enstaka träd av. Det finns inte tillräckligt med nyckelträd av ek i underskiktet.

Fältskiktet utgörs bland annat av blåbär, ekorrbär, gulplister, harsyra, ängskovall, bergslok, skogsstjärna, rödven och tuvtätel. Ekskogen är på sina håll ganska gles och har delvis en karaktär av hagmark, speciellt söder om borgruinen.

Fuktängar med blååtäl och starr (6410)

De fuktigare delarna av området utgör fuktäng. Här växer mycket pors men också olika videarter. Fältskiktet består av blååtäl, hundstarr och trådtåg. Närmst vattnet finns också svärdslilja, sjötätel, flytsäv, vit näckros och hårklomossa. Enstaka träd av bl.a. björk samt videbuskar finns i naturtypen men annars är dessa delar rätt öppna. Vass från sjön växer här också. Kunskapen om naturtypen är något bristfällig.

Natura 2000 – arter***Hårklomossa (1383)***

Längs hela strandkanten mot Skeingsjön förekommer hårklomossan (*Dichelyma capillaceum*). Hårklomossan har tidigare ansetts vara ovanlig. Vid noggrannare inventeringar har den dock i vissa avrinningsområden visat sig var relativt väl spridd. Vieån och Skeingsjön är ett sådant område. Hårklomossan är en bra indikator på ett vatten som är relativt opåverkat.

Hårklomossa växer på stenblock, trädbaser och basen av buskar längs med stränder till sjöar och långsamt rinnande vattendrag där vattennivån har stora och naturliga fluktuationer. Den är knuten till den zon som översvämmas och dränks varje år och växer bara på stränder till vattensamlingar med ganska stora skillnader mellan högsta och lägsta vattenstånd (vattenståndsamplitud).

Sporkapslar är ytterst sällsynta i större delen av landet, och i Skåne står sannolikt vegetativ spridning för all förekommande spridning av arten. Arten förväntas vid vegetativ spridning normalt bara kunna sprida sig som mest 5 meter under en 10-årsperiod, och då i en linjär spridning längs med vattendrag. Detta innebär att arten har extremt svårt att sprida sig till nya lokaler, och skulle arten försvinna helt från en plats, så är det osannolikt att den skulle återetablera sig i den lokalen.

En måttlig störning i form av tillfälliga starka flöden och översvämningar gör att slingor av mossan lossnar och sprider sig till nya platser nedströms. För hård reglering av de vattendrag som mossan växer kring kan som bäst hindra arten från att sprida sig, och som sämst slå ut artens lokala population helt.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Produktionsinriktat skogsbruk i, och ofta även i anslutning till ett objekt. Skogsbruket leder till att värdefulla element och strukturer försvinner, samt även leda till uttorkning genom ändrade markförhållanden och hydrologi. Det innebär i sin tur att många arter knutna till naturtypen, har svårt att överleva. Slutavverkningar och markberedning innebär också en fragmentering av naturtypen.
- Avverkning av grova träd, senvuxna träd, socklar, hålträd, döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden. Borttagning och bortforsling av markliggande död ved. Buskröjning.
- Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.
- Avverkning av skog inom området eller i omkringliggande områden.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Utdikning, dränering och andra ingrepp som ändrar de hydrologiska förhållandena och leder till uttorkning av naturtyper. Naturtyperna kan påverkas negativt även av perifera dikningsföretag, ledningsgrävningar och vägdragningar om de leder till sänkt grundvattennivå eller ändrad hydrologi på lokalerna. Transporter, speciellt i fuktiga delar ger markspår som förstör vegetation och arter som vistas på marken.
- Plantering av andra trädslag t ex gran.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar och gifter i vattendrag, försurning eller eutrofiering.
- Vattenreglering och vandringshinder i vattendragen. Uppbyggnad av kraftverk. Reglering medför onaturliga vattennivåer och fluktuationer. För hård reglering dvs att man får en konstant vattennivå eller om vattenståndet fluktuerar ofta, har en mycket negativ påverkan på populationen av hårklomossa och tjockskalig målarmussla, och är ett hinder för artens överlevnad och möjlighet att sprida sig. Däremot kan det vara positivt om vattenståndet fluktuerar kraftigt under längre perioder. Vattenreglering och vandringshinder i vattendragen påverkar uttern också. För hård reglering har en negativ påverkan på populationen av utter, och är ett hinder för deras möjlighet att sprida sig. I det reglerade vattendraget utjämnas flödet under året eftersom vattnet från vårfloden magasineras och släpps igenom kraftverket då elkraften behövs. Flödestoppar uteblir och under vinterhalvåret blir flödet högre. Överdämning och/eller onaturligt låga vattenstånd orsakar också erosion, försumpning och/eller igenväxning i strandzonen.
- Exploatering av vattendragens/vattendragets stränder.

Skydd och bevarandeåtgärder

Bevarandeåtgärderna består av nuvarande och eventuella planerade skydd, restaureringsåtgärder, som vanligtvis är större engångsåtgärder, och löpande skötsel, som inte är engångsåtgärder och som behöver göras löpande.

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådats med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning eventuellt fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen.

Markägare kan eventuellt få rätt till ersättning om **tillstånd inte kan ges** och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Ersättning ges dock inte i alla fall t.ex. inte om man blivit nekad att uppföra byggnationer inom Natura 2000-områden. Om skog ska ersättas vill Naturvårdsverket att all skog inom Natura 2000-området ersätts samtidigt så att inte Natura 2000-området har ersatts i vissa delar och inte i andra. Miljöersättning inom betesmarker anses också vara en form av ersättning.

Skydd och reglering

Natura 2000-området är inte formellt skyddat som naturreservat eller med naturvårdsavtal men området är inte heller hotat eftersom den ägs av en hembygdsförening. Tidigare har området

betats av kor och marken har fått miljöstödet. Idag finns det inget miljöstödet på marken och det är osäkert om marken ändå betas. Marken är mer skogsartad än gräsmarksartad, utom i norr och lite i sydost. Naturvärdena sitter mer i de grova träden än i markfloran.

Eftersom de grova träden inte riskerar att avverkas så anses de nödvändiga bevarandeåtgärderna vara tillräckligt reglerade. Hårklomossan frodas också i området och så länge inte dåligt skött vattenreglering (d.v.s. att man får en konstant vattennivå eller om vattenståndet fluktuerar ofta), äventyrar dess framtid så är allt bra för arten.

De nödvändiga bevarandeåtgärderna anses vara reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

De viktigaste och de prioriterade bevarandeåtgärderna i Natura 2000-området Skeingeberg är att trädvärdena bevaras och också att ersättare till de grova träden tas fram samt att ett buskskikt hjälps fram. Hårklomossan ska också bevaras och bibehålla en gynnsam bevarandestatus.

Restaureringsåtgärder

Det finns inte tillräckligt med ung ek som kan ta över när de grova träden dör. Buskskiktet är också sparsamt och eftersom ek oftast behöver buskar som skydd för att växa upp så är de beroende av varandra. Buskar och träd kan också planteras om det inte går på naturlig väg genom att skydda plantor från viltet genom tillfällig instängsling. Vid plantering är det viktigt att välja plantor med svenskt ursprung/proveniens.

Löpande skötsel

Det behöver frihuggas runt ekarna, dvs att hugga fram en del ekar från omgivande sly eller yngre träd för att få större dimensioner på träden samt för att släppa ner ljus på marken och skapa solbelysta trädstammar.

För att säkra framtida naturvärdesträd är det viktigt att jobba med efterträdare till de gamla ekarna.

Om man kan få till att området betas igen är det positivt. Det skulle också gynna strandvegetation och rödlistade arter.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

Artdatabankens Artfaktablad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.

Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.

Länsstyrelsen, Bager, H och Persson A., 2009:41, *Skånes rikkärr*.2009.

Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*.

Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.

Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

Planförfattare: Kristian Nilsson

Senast reviderad 2014-01-01 av Marie Björkander



Natura 2000-området Skeingeborg, SE0420262 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2



Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

9190 - Äldre ekskogar på sura, sandiga slättmarker

6410 - Fuktängar med blååtäl och starr

Icke-naturtyper

6920 – Bebyggd mark

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med ”gamla träd” avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Naturtyp/Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Annan fakta
Kärlväxter	flytsäv	<i>Isolepis fluitans</i>	VU
	sjötåtel	<i>Deschampsia setacea</i>	VU
	gul svärdsilja	<i>Iris pseudacorus</i>	F
Mossor	hårklomossa	<i>Dichelyma capillaceum</i>	NT, B2
Grod- och kräldjur	skogsödla	<i>Zootoca vivipara</i>	F
Fåglar	stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	VU
	fisktärna	<i>Sterna hirundo</i>	F

Bevarandeplanen för Skeingeborg

Syftet med Natura 2000-området Skeingeborg i Hässleholms kommun är att bevara den värdefulla ekskogen med grova ekar som har naturtypen Äldre ekskogar på sura, sandiga slättmarker (9190) samt att bevara Natura 2000-arten hårklomossa i gynnsam bevarandestatus.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000- området.



Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane